

ПРОТОКОЛ

№ 19132

гр. София, 24.11.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 125 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЗОРНИЦА АНГ. ЕЗЕКИЕВА

при участието на секретаря БОЖИДАРА П. КУБАДИНОВА
Сложи за разглеждане докладваното от ЗОРНИЦА АНГ. ЕЗЕКИЕВА
Гражданско дело № 20211110157017 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 15:00 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Е. Д. М. – редовно уведомен, явява се лично.

ОТВЕТНИКЪТ П. НА Р. Б. - редовно уведомен, представлява се от прокурор В..

ВЕЩО ЛИЦЕ В. Б. С. – редовно призовано, се явява.

ИЩЕЦЪТ М. /лично/: Да се даде ход на делото.

ПРОКУРОР В.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ ДОКЛАДВА, че по гр. дело № 5050/2022г. по описа на СРС, 125 с-в, са постъпили копия на исканите от съда документи от наказателното дело.

СЪДЪТ съобщава на страните, че със свое разпореждане от 23.11.2022г. е разпоредил документите, постъпили на хартиен носител по гр.д. № 5050/2022г. да се приложат по настоящото дело.

КОНСТАТИРА, че в системата ЕИСС като документ с Вх. № от дата 23.11.2022г. са качени на електронен носител сканирани от служител на СРС документите изпратени на хартиен носител по гр. дело № 5050/2022г.

СЪОБЩИ на страните, че СРС служебно е свалил на електронен носител – диск, въпросните 26 файла.

ВРЪЧИ копия на явилите се страни и им съобщи, че по преценка на съда е ненужно възпроизвеждането им на хартиен носител по настоящото дело, като дава възможност на страните в случай, че желаят да направят възражение.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Не възразяваме, да се приемат на електронен носител.

Съдът,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЛАГА по делото електронния носител на изпратените документи.

СЪДЪТ КОНСТАТИРА, че в срок е постъпила съдебно-психиатрична експертиза.

СЪДЪТ пристъпи към изслушване на заключението по допуснатата съдебно-психиатрична експертиза.

СНЕМА самоличността на вещото лице:

В. Б. С. – 76 г., неосъждан, без дела и родство със страните. Вещото лице предупредено за наказателната отговорност по чл. 291 от НК. Обеща да даде безпристрастно заключение.

Вещото лице В. С.: Представил съм писмено заключение в срок, което поддържам.

ИЩЕЦЪТ М. /лично/: Нямам въпроси към вещото лице, да се приеме заключението.

ПРОКУРОР В.: Считам, че въпросите са зададени некоректно, доколкото съдът ги е допуснал, но без да вземе становище на П.. Смятам, че изначално въпросите са некоректни, защото – първи въпрос - никъде няма период на психичното състояние на ищеца, за кой период става въпрос? Дали става въпрос за 2013г., 2015г., 2021г. или за 2022г.? Никъде няма период и аз смятам, че изначално е неправилно и некоректно, защото по този начин вещото лице е подведено, още от самия въпрос имаме 50% отговор. По втори въпрос – пише оправдан, но е оправдан частично, защото това не е изцяло оправдателна присъда, за да има основанията по чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ, той по същото това обвинение в момента лежи в затвора и се изпълнява

присъда, която е влязла в сила, значи нямаме изцяло оправдателна присъда по смисъла на закона, но имаме частично оправдателна. Тук трябваше да се посочи в каква степен и продължителност на това обвинение, то е изцяло по присъдата и той в момента е в затвора, защото съставите, по които в момента ищеца лежи присъдата са част от това обвинение. Самите въпроси не са зададени коректно. По отношение на третия въпрос, как ще разграничи тези емоционални страдания, като тук е оправдан по първата част на обвинението, а по втората част на обвинението е в затвора и в момента изпълнява присъдата. П. смята, че по тези въпроси експертизата ние я оспорваме изцяло, защото въпросите изцяло са некоректно зададени.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ на въпроси на **ПРОКУРОР В.:** Адаптационната реакция, която е възникнала в резултат на обвинението, е възникнала непосредствено след като е бил обвинен, което се е случило през м.12.2013г. Тази адаптационна реакция е трудно да се каже колко е продължила, тъй като през цялото това време ищецът се е намирал при условия на лишаване от свобода, т.е. едни фрустриращи, травмиращи условия, ненормални, неестествени, разделен от семейството и децата си, всичко това се е отразявало. Тази адаптационна реакция е продължила дълго време поради патопластичното добавяне, намесване и на други психотравмиращи фактори, свързани също с обвинения и основно с факта, че той е бил лишен от свобода.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ на въпроси на **СЪДА:** Аз не съм юрист, а съм специалист психиатър, аз не мога да направя това разграничение, за мен е важен началния факт на обвинението, дали то е било изцяло основателно или неоснователно това са преценявали съответните прокурори и съдът, който е решил по кои обвинения е виновен и по кои не е виновен, за мен тези факти нямат значение, тъй като това са обстоятелства настъпили значително по-късно, т.е. по-късно той е разбрал, че е оправдан, може би 2 или 3 години след това, ако не се лъжа през 2018г. е прекратено делото. Значително по-късно след като тази адаптационна реакция би следвало да е напълно преминала, тъй като една такава реакция при един единствен фактор продължава не повече от 2 години теоретически, но в случая при него тя продължила много по-дълго време, поради това, че са се добавяли нови и нови психотравмени моменти.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ на въпроси на **ПРОКУРОР В.:** Адаптационната

реакция е сравнително кратко разстройство на емоциите предимно, разбира се, че емоциите се влияят и от положителни фактори, какъвто е оправдателната присъда през 2018г. В такъв смисъл, съм съгласен, че има и положителни фактори в живота на всеки човек, които за известно време го изваждат от неговите негативни размисли, емоции, макар че при него те са се натрупали през годините много (аз съм участвал поне в 5 или 6 негови дела по подобни дела, доколкото знам той, има много повече такива дела, за които знам, но не съм участвал косвено). Посетих ищеца в затвора и го прегледах, и съм го отразил в експертизата. От оправдателната присъда до момента на моето посещение при ищеца съм описала много добре в заключението какво е неговото емоционално състояние, а именно на стр. 9 от експертизата, в съдебно психиатричното обсъждане, където съм казал, че при сегашното изследване, което е извършено 9 години след задържането по процесното обвинение и не може да се очаква да се открият специфични болестни симптоми, като реакция на обсъжданата психотравмена ситуация и т.н. Аз не твърдя, че при извършения от мен преглед 9 години след задържането му, аз съм установил никакви симптоми непосредствено дължащи се на това събитие, той ми е дал само анамнестични данни затова как се е чувствал в определения момент, който съм посочил. Диагнозата „Адаптационна реакция с преобладаващо нарушение на други емоции“ е наименование на болестта по Международен класификатор на болестите (МКБ-10). В самия класификатор болестта е наречена по този начин с това име, няма как да бъде наречена по друг начин, това е точната диагноза. В отговор на третия въпрос съм описал подробно каква е клиничната картина и какво включва тя, включва депресивно настроение, тревожност, страх, чувство за невъзможност за справяне със ситуацията, неувереност, несигурност, това е което включително едно смесено разстройство на емоциите като израз на адаптационна реакция. Това не е една чиста депресивна реакция, тъй като има такива, не е само една тревожно депресивна реакция, тук са намесени и много други реакции, в това число раздразнение, гняв, недоволство, агресивност, има данни по делото от свидетели, че по време на свиждане ищецът е удрял стъклото, разказвайки за преживяванията си. Това отговаря на нашите представи за едно разстройство на други емоции, а не само на депресивност и тревожност. Бих добавил, че неговата склонност към гневни реакции на практика се отразява и на поведението му - пишейки различни жалби, поведението му граничи с

кверолантност и това е известно на всички ни, че той пише жалби по различни инстанции, съди различни инстанции, както в момента, това е част от неговата реакция на гняв, съпротива и недоволство. За изготвяне на заключението освен посещението ми на място, както винаги една съдебно-психиатрична експертиза за минало време се изготвя въз основа на медицинска документация, тоест на писмени и гласни доказателства. В конкретния случай, поради липсата на медицинска документация (по други дела аз съм разглеждал неговата медицинска документация от болницата в затвора, има много информация за нея), но в настоящото дело такава медицинска документация не е представена, другият източник на информация, който се обсъжда и на който се базира заключението това са гласните доказателства, ако съдът ги кредитира, приемам хипотетично, че съдът ще ги кредитира, то ако не е така няма да кредитира и моето заключение. Ние психиатрите не правим тестове и не раздаваме картончета, както правят психолозите. Психологичните тестове, с които не работим, отразяват моментното състояние на лицето, аз не мога 9 години след събитието да преценя с обективни тестове ако се приеме, че тези оценъчни скали, тези психологични тестове са обективен метод за изследване, макар че се приема, че те имат само с около 30% достоверност, тоест имат 70% недостоверност. За нас лекарите психиатри много по-важно е психиатричното интервю и психиатричен анализ, който правим на всички факти и обстоятелства, които са ни известни. Няма надеждни оценъчни скали-тестове, които да дават информация за минало време, те отразяват само моментното състояние на изследваното лице. Моментното състояние мога да го преценя още на пръв поглед.

ПРОКУРОР В.: Нямам други въпроси.

ИЩЕЦЪТ М. /лично/: Да се приеме експертизата. Правя възражение срещу поставените въпроси от прокурор В., която не целеше да се разкрие обективната истина, а да затрудни вещото лице по повод изготвената експертиза, защото на нейните шефове не им харесва въпросния документ. Смятам, че вещото лице добросъвестно е изготвило експертизата в срок. Това са провокативни въпроси, на които вещото лице е отговорил, вещото лице беше принуден да си преповтори експертизата, като не се разкриха нови факти.

ПРОКУРОР В.: Оспорвам експертизата, относно зададените въпроси, според мен са необективни, неправилни и неточни, затова се наложи да задам допълнителни въпроси, за да се изясни какво са искали да се изясни от експертизата. Половината от нещата разбрах, защото смятам, че въпросите са некоректни. Нямам шефове, които да ми разпореждат на мен. Вещото лице беше достатъчно обстоятелствено досежно зададените въпроси по експертизата, оспорването ми е по същество, нямам доказателствени искания във връзка с него.

СЪДЪТ намира, че оспорването не касае приемането на експертизата, като съобщава на страните, че във връзка с въпрос № 1 по възражението на ответната страна относно периода, съдът ще кредитира периода, посочен от ищеца в уточнителна молба. Относно възражението на ответната страна във връзка с частичното оправдаване, респективно частичното признаване за виновен на ищцовата страна, съдът намира това възражение за такова по съществото на спора. Относно възражението по въпрос № 3, че вещото лице евентуално е било подведено, съдът съобразява, че по него следва да се произнесе обсъждайки експертизата, доколкото в днешното съдебно заседание вещото лице отговори на поставените въпроси, защити заключението си и начина на изготвянето, поради което същото следва да бъде прието и

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заключението на вещото лице.

КОНСТАТИРА, че вещото лице е изготвило справка-декларация, както съдът му е указал и

ОДОБРЯВА възнаграждение на вещото лице в размер на 470лв., което да бъде платимо от бюджета на съда, въз основа на справка-декларация по Наредбата. Издаде се 1бр. РКО на вещото лице.

СТРАНИТЕ /поотделно/ : Нямаме други искания по доказателствата.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

ОБЯВЯВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ ЗА ПРИКЛЮЧЕНО

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

ИЩЕЦЪТ М. /лично/: Правя искане да уважите предявения от мен граждански иск срещу П. по чл. 2 от ЗОДОВ и да ги осъдите, че произволно и противозаконно са ми повдигнали по чл. 291 НПК обвинение по чл. 321 НК за ръководене на организирана на престъпна група. След година и шест месеца внесоха обвинителен акт по чл. 246, ал. 2 НПК, чрез превратност и произволност написаха ми обвинителен акт, вкараха го в съда, образува се НОХД № 646/2015г., по което по чл. 321 НК за ръководство и организиране на ОПГ бях оправдан на 09.01.2018г., но независимо от това, че в делото пр. пр. № 431/2013г. на СП няма каквото и да е доказателство по смисъла на чл. 93, т. 20 от НК по отношение на престъплението по чл. 321 НК, Специализираната п. протестира оправдателната присъда, делото отиде на втора инстанция, образува се ВНОХД № 102/2018г. на АСНС. Това дело продължи доста време и на 05.06. АСНС ме оправда по чл. 321 от НК. Независимо от двете последващи една след друга оправдателни присъди, Апелативна специализиран п. протестира оправдателната присъда и се образува касационно дело № 1018/2019г., което свърши на 16.04.2020г. с оправдателна присъда по чл. 321 НК, което от обективна страна доказва противоправното поведение на П. на РБ по повдигане, поддържане на обвинението чрез произвол и превратност. Аз искам на основание чл. 6 от Хартата на Ес и чл. 5, параграф 5 от ЕКЗПЧ да осъдите П. на РБ, защото от 18.12.2013г. до 09.01.2018г. по НОХД № 646/2015г. на Специализиран наказателен съд, аз съм бил с мярка неотклонение задържане под стража, както в досъдебното производство, така и в съдебното дело до оправдателната присъда, когато по чл. 309 от НПК ми измениха тази мярка. Аз имам 4г. 1м. и 15 дни лишаване от свобода по обвинението по чл. 321 НК и съм бил в ареста с мярка за неотклонение в затвор с такава мярка. Друго закононарушение на П. е, че се използва правосъдието за други цели, различни от целите на правосъдието, където служебните лица прокурори злонамерено и целенасочено с цел различна от целите на правосъдието ми повдигнаха това обвинение по чл. 321 НК, за да осъществят саморазправа с мен, делото да бъде подсъдно на Специализиран наказателен съд като първа инстанция, защото делата, които по НПК се гледат в този съд е необходимо предусловия евентуално на чл. 321 НК, другите са за изнудване и престъпления на длъжностни лица. В моя случай П. чрез произвол без доказателства, без данни за престъплението по чл. 321 НК, в нарушение на чл.

127, ал. 5 от Конституцията на РБ, прокурора има императивно задължение за законност да отстранява всеки един незаконен акт, те в нарушение на чл. 291 НПК ми повдигнаха обвинение в нарушение на чл. 246 от НПК ми написаха обвинителен акт, който три съдебни инстанции го отхвърлиха като незаконно обвинение. В случая, в повдигането на обвинението аз не знаех нито характера, нито причините на това обвинение. Не ми беше съобщено до края на делото защо са решили, че аз трябва да отговарям за престъпление, което не е извършено. П. в трите инстанции ми наруши правото по чл. 5, параграф 2 от ЕКЗПЧ и по чл. 6, параграф 1 и параграф 3, буква „А“ и „Б“ от ЕКЗПЧ, чл. 1, 15, 55 от НПК и фактически независимо, че аз изначално имам дадени от закона права да имам право на защита, аз не мога да се защитавам срещу нещо, тъй като липсват конкретни факти въз основа на които е повдигнато обвинението, съответно да се защитавам по обвинението по чл. 321 НК. Характерът и причините на обвинението не ми бяха съобщени. Това дело е сбор от пет други дела, които не са подсъдни на Специализираната п., но с това заобикаляне на закона с повдигане произволно на обвинението стават подсъдни на разследващите органи, които обслужват Специализираната п., това са Г. и съответно да бъде съден от поръчков съд. Б. Б. ме „поръча“ да ме съдят и те изпълниха тази поръчка, това е доказано от всички доказателства по делото. П., с повдигането на обвинението от м.12.2018г., едно, че българите ми измислиха името „К.“. П. организира негативна медийна кампания в медиите. В НОХД № 646/2015г. има към 75 статии, негативна медийна кампания, където се съобщава, че П. е внесла обвинителен акт срещу бандата на „К.“. Те ми приписаха престъпление преди това да бъде разследвано, не бяха извършили още първите процесуално следствени действия. Чрез негативна медийна кампания ми е нарушено правото и по чл. 48 от Хартата на ЕС и по чл. 6, параграф 2 ЕКЗПЧ. В този процес, П. на РБ имаше право и задължение след известен период от време да не използва становище по 31 производства по чл. 270 НПК, които са били на първа инстанция, П. обжалваше с протести, когато първа инстанция ми изменяше мярката за неотклонение и в тези производства се твърдеше, че аз съм именно тоя ръководител на тази престъпна организация, че те сочат, че съм неин ръководител като през цялото време съм влизал в обяснителен режим въз основа на липса на доказателства, че незаконно задържания не може да бъде законно задържан за ОПГ, тъй като липсват каквито и да е данни. Липсва в

настоящото дело досъдебно производство под № 375/2013г. на ГДНП, пр. пр. № 431/2013Г. В досъдебното производство, на кое място е извършено това престъпление по чл. 321 НК, по кое време, те казват неизвестно време на неизвестно място и сочат 3 лица, които ги направиха съизвършители на това деяние и с това приключваше задължението на П.. И чрез произвол с едни клишета шаблонно и бланкетно поддържаха това обвинение. Но обвинението по чл. 321 НК е създадено с друга цел от целите на правосъдието, именно да направят дело на С. съд, после приближените на Ц., Г. Г. и съдията Л., те са от една групировка и ги направиха апелативни съдии и те независимо от това, че е един поръчков състав, на който съм искал отводи, самите хора задкулисно ми правиха делото, те ме оправдаха, защото няма не доказателства, няма данни и без наличието на данни и доказателства срещу мен има това обвинение по чл. 321 НК, което на мен ми се отрази много тежко. Имам минимална правна грамотност. Най-ожесточеното обвинение беше по чл. 321 НК, с което съм се скарал с всички прокурори и даже ме съдиха за хулиганство, защото сме си разменяли реплики с прокурор от Районна п.. В С. съд процента на осъдените е 98%, склоняват всички хора като се срещнат с условията в ареста и решенията на съда, набързо да подпишат по едно споразумение и да отиват да правят каквото искат, аз не се съгласих, те озверяха срещу мен и ме държаха 1г. и 6м. без да извършат никакви процесуално следствени действия, единствено са ме питали как се казвам, предявили са ми обвинението 2013г. После през 2015г. написаха, че съм поискал да се запозная с делото и това ми беше срещата в досъдебното производство, дадох ми да ги прочета тези томове, след което мислих, че ще го прекратят. Всички жалби и искания в процеса по чл. 321 НК бяха отхвърлени без разглеждане, бяха разпитани професионални лъжесвидетели, които в процеса беше установено, че са лъгали и са ме набедили, само и само да се криминализира личността ми. За всички тези неща, П. не си е изпълнила задължението да им повдигне обвинения. Не ми дадох по чл. 141, ал. 2 НПК да задам въпроси на анонимните свидетели и в съдебното дело по смисъла на съдебното следствие, прокурорите се усетиха, защото аз заведох дела срещу разследващите и П.. Станах известен, в очите на някои станах скандална личност, която се занимава с образуване на дела за най-различни деяния. П. не се съобразява с правата на човека залегнали в чл. 1, 3, 5, 6, 13, 14, 17, 18 от ЕКЗПЧ и по чл. 1, 4, 20, 21, 47, 48, 53, 54 от Хартата на ЕС.

Специализираната п. в този процес не признават нито международното, нито националното право. Нарушена е практиката на Европейския съд по правата на човека, която защитава правата на човека, правата на лице-участник в наказателно производство Е. М., гарантирани от чл. 5 Право на свобода и сигурност и право на справедлив процес по чл. 6 от Хартата на ЕС и чл. 47, 48 от Хартата на ЕС. От много нерви страдам от кръвно, имам чувството, че вдигам кръвно, защото се връщам към едни неприятни моменти. Оставиха ме в ареста в нечовешки условия 1 година и 6 месеца и още 2 години, общо 4 години, 1 месец и 15 дни в Софийския затвор, като ме сложиха при доживотно осъдените, искаха да ме уморят, развих пародонтоза и ми паднаха зъбите, влоши ми се здравословното състояние, започнах да имам паник атаки от нерви. Когато човек е обвинен неправилно не може да си представите какъв гняв, емоции и негативни изживявания изживях. Оставиха ме 4г. и 1м. в затвора да бъда сам. П. даваше наставления на Г., за да не мога да се защитавам по това дело, да ме ограничават по всякакъв начин, да не мога да общувам с други хора, да не мога да пиша молби за телефони, което е нарушение на чл. 3 от Конвенцията. Осъдил съм Г. на първа инстанция за нарушение на чл. 3 от ЕКЗПЧ в досъдебното производство, когато съм бил в ареста, аз съм бил в ареста по вина на П.. Благодарение на повдигнатото обвинение ми се разрушава здравето. Главният виновник за моите здравословни проблеми, аз видимо изглеждам добре, но психически съм много натоварен, е това дело по чл. 321 НК, същите тези хора с изключение на двамата прокурори, аз знам, че инициатор на делото е Б. С.. Той е човека на Б., който атестира задкулисно кой да бъде съден и кой не, и какви мерки да се взимат срещу него. Сега правосъдната система е овладяна и това представлява С. съд, но не съобщават на българското общество, че това е частен съд. По отношение на исковата молба съм посочил нарушените правата на човека и практиката на ЕКЗПЧ. Делото е доказано от приложената оправдателна присъда, разпита на свидетелите, становището на вещото лице, моите показания, доказателствата по делото на хартия и на електронен носител, които са неизменна част от това дело, същевременно, моля за седемдневен срок за представяне на писмени бележки.

ПРОКУРОР В.: Оспорваме исковата молба. Поддържаме така внесената писмен отговор. Смятам, че с факта, че има оправдателна присъда, която е на С. апелативен съд и на ..., на практика ищецът е морално обезвъзмезден,

защото все пак в Б. има съдии и има съдилища, които стриктно изпълняват закона и след като не са намерени доказателства по конкретни обвинения, тези съдии са се произнесли правилно и законосъобразно, решенията на съда не ги коментираме, а ги изпълняваме. Ищецът морално е обезвъзмезден с тези две решения по оправдаването по чл. 321 НК. Но искам да отбележа, че по същото това обвинение, по същото това дело той е оправдан частично по престъпление по чл. 321 НК, но е осъден за престъплението, тъй като самото обвинение започва чл. 321, ал. 3 вр. ал. 1, вр. чл. 142, ал. 2, т. 8, чл. 133 до чл. 199, ал. 1, т. 5 вр. чл. 198, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК където е осъден по сегашната присъда, която е от 17 години и в момента лежи в затвора за тази присъда. Смятам, че много трудно може да се разграничи негативните последици от това наказателно производство независимо, че по процесното обвинение по чл. 321 НК е оправдан, но по чл. 199 вр. чл. 198 НК е осъден. Това е в едно производство, затова видно от справката за съдимост, която е предоставена от съда, на същия ден, в който се произнася ... по КНОХД № 1018/2019г. по описа на ..., а 16.04.2020г. той е оправдан по чл. 321 НК, но е осъден по чл. 199 и чл. 198 НК и тази присъда е влязла в сила и в момента по тази присъда лежи. Аз смятам, че много трудно можем да разграничим от едно и също наказателно производство негативните му последици от обвинението, като резултат от процесното обвинение по чл. 321 НК, при положение, че по други текстове от НК в същото това наказателно производство той е осъден, т.е. няма как да се разграничи претендираната вреда за неимуществени вреди по точно това обвинение по чл. 321 НК, а пък е осъден ефективно по чл. 199 и чл. 198 НК. Това е презумпцията, на която акцентираме. Освен това считаме, че искът е прекомерно завишен. Съгласно установената съдебна практиката, включително и тази на Европейския съд по правата на човека, тъй като има такива аналогични случаи, смятаме че исканата сума от 23000лв. е прекомерна, тъй като е прекомерно завишен иска и не смятаме, че е в съответствие с чл. 52 от ЗЗД, както по размер, така и по основание, считаме, че не е изцяло доказан и частично неоснователен. Освен това, сме възразили за исканата законна лихва поради изтекла погасителна давност на претенцията за миналия период на иска, тъй като исковата молба е депозирана в СГС и след това прехвърлена на СРС на 04.10.2021г. и считаме тази първоначална дата е на завеждане на делото в СГС. Считаме, че съдът трябва да се произнесе за паричното обезщетение за морални вреди за тези

неимуществени щети, които са му нанесени в рамките на минималното, което е допустимо по закон, съобразно експертизата, която вещото лице посочи и което заключение вие приехте, ние оспорваме частично, тъй като считаме, че много трудно могат да се разграничат положителните от отрицателните емоции в този размер, в който е депозиран пред съда, тъй като действително имаме до момента, в който има оправдателна присъда по чл. 321 НК, да има негативни и отрицателни преживявания, но в същото време има положителни преживявания, за това че ищецът е оправдан по чл. 321 НК, а е осъден по чл. 199 вр. чл. 198 НК. Смятаме, че исканото обезщетение е прекалено завишено и че той е получил моралното удовлетворение с това оправдаване на ... и Апелативния специализиран съд по чл. 321 НК, защото обективната истина по делото и събраните материали явно са доказали, че няма такова и е останало само това, което действително е извършил по чл. 199 вр. чл. 198 НК, за което в момента е в затвора, това разграничение е много трудно. Смятаме, че искът е силно завишен, но смятам, че по време на съдебното следствие се установиха фактите, много трудно можем да обвиняваме за всичко негативно като преживяване, за точно определени лица, които той в момента цитира, защото официални изявления, доколкото аз знам, не са правени и има действително статии в много сайтове, но те не са официално от името на пресцентъра на П. на РБ, а са журналистически такива статии от различни частни сайтове, за които не носим отговорност. Относно условията в затвора и в арестите, за това отговоря Министерство на правосъдието, а не П. и тези претенции, които бяха споменати за ареста, Г., те са структури, които са подчинени на Министерство на правосъдието, там иска не е към нас. Считам, че все пак справедливостта е възтържествувала с оправдаването по чл. 321 НК, обективния Български съд се е произнесъл, а от там нататък обективно за извършеното престъпление за въоръжения грабеж в момента си търпи наказанието. Моля съда за решение в тази връзка.

ИЩЕЦЪТ М. /лично/: Правя искане да оставите това становище на прокурора по отношение основанието без уважение, защото основанието за противозаконно лишаване от свобода при оправдателна присъда е чл. 5, параграф 5 ЕКЗПЧ и чл. 6 от Хартата на ЕС, както съм подал иска.

СЪДЪТ определя **едноседмичен срок** считано от днес, за представяне на писмени бележки от ищеца.

**СЪДЪТ СЧЕТЕ УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ ЗА ПРИКЛЮЧЕНИ
СЪДЪТ ОБЯВИ,** че ще се произнесе с решение в срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16:13 часа.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____